ارض الخآء

قد نزل من غمام الجود لاسمنا الصّادق و كذلک کان الجود من لدی اللّه علی العالمین محیطاً

هو الابدع فی افق الابهی

ان یا اسمی اسمع ندآء اللّه عن مطلع کلّ اللّسان بانّی انا اللّه ربّک و ربّ کلّ شیئ و ربّ العالمین ثمّ استمع لما یوحی الیک عن شطر البیان نفسی الرّحمن الرّحیم بانّه لا اله الّا انا العزیز الحکیم قم ثمّ انذر العباد بما فرّطوا فی جنب اللّه ثمّ بشّرهم برضوان اللّه العلیّ المقتدر العظیم قل یا قوم اتعجّبون بان جآئکم جمال الاولی مرّة اخری فی هذا القمیص المشرق المنیر قل انّ فی هذا الظّهور لآیات للعارفین و بیّنات للمقرّبین و اشارات للمتفرّسین ان یا اسمی ولّ وجهک شطر الحرم تاللّه انّ هذا لَحَرم اللّه فیکم و حلّ القدس بینکم و مشعر الامر بین السّموات و الارضین دع الاسم عن ورآئک ثمّ الرّسم تحت قدمک ثمّ الملک علی اهله لانّ ربّک احبّ ان یشهدک عریّاً عن کلّ الاثواب لیزیّنک بطراز امره بین العالمین ثمّ اعلم بان نصب بیننا و بین العباد سُلّم و له ثلثة درجات الاولی تذکر بالدّنیا و زخرفها و الثّانیة تذکر بالآخرة و ما قدّر فیها و الثّالثة تذکر بالاسمآء و ملکوتها و من جاز عن هذه المقامات یصل الی ملیک الاسمآء و الصّفات اقرب من حین ایّاکم یا اهل البهآء لا تعطّلوا انفسکم علی هذه المواقف ثمّ مرّوا عنها کمرّ السّحاب و کذلک ینبغی لعبادنا المقرّبین و الّذی یمرّ عنها و یکون ثابتاً فی حبّی لو یرفع رأسه الی الفوق لیشهد ملکوتی و یسمع نغماتی و یکون من الفائزین

قل یا ملأ البیان لا تحرموا انفسکم عن فضل تلک الایّام فاغتنموها ثمّ ارتقبوا امری المشرق العزیز البدیع قل خلّصوا انفسکم یا قوم ثمّ طهّروها عن التّوجّه الی غیری و بذکری یطهّر کلّ شیئ ان انتم من العارفین قل الیوم لو یخلّص کلّ الاشیآء عن حجبات النّفس و الهوی لیلبس اللّه کلّها قمیص یفعل ما یشآء فی ملکوت الانشآء لیظهر آیة سلطانه فی کلّ شیئ فتعالی من هذا السّلطان المقتدر المهیمن العزیز القدیر ان اقرأ یا عبد ما وصل الیک من آثار اللّه بربوات المقرّبین لتستجذب بها نفسک و تستجذب من نغماتک افئدة الخلایق اجمعین و من یقرأ آیات اللّه فی بیته وحده لینشر نفحاتها ملئکة النّاشرات الی کلّ الجهات و ینقلب بها کلّ نفس سلیم ولو لن یستشعر فی نفسه ولکن یظهر علیه هذا الفضل فی یوم من الایّام کذلک قدّر خفیّات الامر من لدن مقتدر حکیم

ان یا خلیل تاللّه اذاً یحرّک القلم علی اللّوح ولکن یبکی و یصح فی نفسه و یضجّ معه السّراج بین یدی العرش بما ورد علی جمال القدم من الّذینهم بعثوا بارادة من عنده و کان اللّه علی ذلک لشهید و علیم و من یطهّر اذنه من نعیق المشرکین و یتوجّه الی الاشیآء لیسمع ضجیجها ثمّ صریخها فیما مسّتنا الضّرّآء من عبادنا المشرکین کذلک القیناک ذکراً من مصایبنا لتطّلع بما ورد علی نفسی و تکون فیما ورد علیک لمن الصّابرین ان انصر ربّک فی کلّ شأن و کن من النّاصرین ثمّ ذکّر النّاس بما نطق الرّوح فی هذا اللّوح الدّرّی المبین

قل یا قوم لا تفسدوا فی الارض و لا تحاربوا مع احد ان اصبروا فی کلّ الامور و توکّلوا علی اللّه و کونوا من المتوکّلین ان انصروا ربّکم الرّحمن بسیوف الحکمة و البیان و انّ هذا شأن الانسان و من دون ذلک لا ینبغی للّه الملک السّبحان ولکنّ النّاس غفلوا عن ذلک و کانوا من الغافلین ان افتحوا یا قوم مصاریع القلوب بمفاتیح الذّکر من هذا الذّکر الحکیم ما اراد اللّه من الارض و ما علیها الّا قلوب عباده و جعلها عرشاً لظهور تجلّیاته اذاً قدّسوها عن دونها لیرتسم علیها ما خلقت لها و انّ هذا لَفضل عظیم قل یا قوم زیّنوا لسانکم بالصّدق و نفوسکم بالامانة ایّاکم یا قوم لا تخانوا فی شیئ و کونوا امنآء اللّه بین بریّته و کونوا من المحسنین انّ الّذین یرتکبون البغی و الفحشآء اولئک ضلّ سعیهم و کانوا من الخاسرین ان اجهدوا یا قوم بان تکون عیونکم ناظرة الی شطر رحمة اللّه و قلوبکم متذکّراً ببدایع ذکره و نفوسکم مطمئنّة بمواهبه و فضله و ارجلکم ماشیة علی سبل رضآئه و

هذا وصيّتی علیکم ان انتم من العاملین و من لن تهبّ منه روایح الامر و اثر مولاه انّه لن یذکر عند اللّه الملک العالم الخبیر قل الیوم لن ینسب احد باللّه و مظهر نفسه الّا بان یکون علم الهدایة بین العباد بحیث یظهر من افعاله ما یهتدی به المریدین و یشهد من وجهه نضرة الرّحمن و یسمع من قلبه و لسانه ذکر اللّه العلیّ العالم العلیم کذلک علّمکم قویّ الامر فی هذا اللّیل الّذی تغنّ فیه حمامة الامر بآیات حزین

ثمّ اعلم یا ایّها الموقن باللّه بانّ ربّک اختارک لحبّه و منّ علیک فی کثیر من المواضع و نجّاک عن الغفلة و ایّدک لعرفان نفسه و فضّلک علی کثیر من بریّته و جعلک من العارفین و علم ما ورد علیک فی سبیله و ما حملته من الشّدائد فی حبّه و رضآئه و انّ عنده علم السّموات و الارض و لن یغادر عن لوح القضآء ذرّة من اعمال الخلایق اجمعین فهنیئاً لک بما صبرت فی ایّام اللّه و فزت بها و کنت من المدرکین اذاً فاسع فی نفسک لتکون ثابتاً علی الامر بحیث لا یزلّک السن العالمین ثمّ قم علی ثنآء مولاک و بلّغ رسالاته الی الّذینهم آمنوا باللّه و آیاته ثمّ اثبتهم علی الامر و کن من الثّابتین [۱۵۲]

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد. ↩

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ مه ۲۰۲۴، ساعت ۶:۰۰ بعد از ظهر